

Mým příbuzným byl Drake, žena je potomkem španělských Keltů

Aloise Sassmanna učil hledat v archivních materiálech Miloslav Vlk. „Díky němu se mi podařilo **rod Sassmannů vypátrat do roku 1620**,” vypráví a dodává, že Vlk ho v roce 1990 vysvětil na kněze.

ČESKÉ BUDĚJOVICE Alois Sassmann pluje proti proudu času. I proto ví díky testu DNA, že jeho nejbližším příbuzným byl korzár anglické královny Alžběty Francis Drake. A také, že jeho rod má své kořeny kdesi na severu Evropy, pravděpodobně na území dnešní Skandinávie.

On sám už našel kořeny mnoha rodin na jihu Čech, protože jako klukovi mu učarovalo pátrání v historii. Dnes má tábořský starokatolický farář za sebou čtyři díly knihy Kořeny a připravuje pátý.

„Za druhé světové války bylo třeba u některých povolání doložit árijský původ do páté generace. Musel to udělat i můj děda Jan. Když jsem se k nim dostal já, pátral jsem dál,” vzpomíná amatérský rodopisec na začátky svého koníčka.

Tehdy ho jako studenta do tajů hledání v archivních materiálech zaučoval bývalý pracovník třeboňského archivu a rodinný známý Miloslav Vlk. Tentýž Vlk, který ho jako českobudějovický biskup v červnu 1990 vysvětil na kněze. Mezitím Sassmann ale ušel dlouhou cestu.

„Byl jsem blázen do knížek. Na knihovnickou školu v Brně mě nepřijali ani na odvolání, i když otec zdůraznil, že neslyším na pravé ucho a mohl bych využít kvóty pro postižené,” směje se, když si poví-

Vyučil jsem se prodávčem elektrotechnického zboží. Byly to těžké začátky. Jako učeň jsem pána, co chtěl čokoládu, poslal do potravin. »»

dáme u stolu v Masných krámech. Vůbec netuším, že moje otázky zčásti odzrá.

Částečná absence sluchu mu nezabránila v tom, aby se naučil hrát na kytaru tak dobře, že dnes vyučuje děti svých farníků. Díky této pedagogické činnosti také poznal svou ženu Alenu, kvůli níž opustil vysněnou dráhu římskokatolického kněze a stal se farářem starokatolické církve. Ta totiž neklade celibát jako podmínku ke svátostnému kněžství.

„Vyučil jsem se prodávčem elektrotechnického zboží. Byly to těžké začátky. Jako učeň jsem pře-

ba pána, co chtěl čokoládu, poslal do potravin,” říká s tím, že dnes už ví, že dotyčný chtěl svorkovnici. Před vojnu stihl ještě maturitu na střední škole pro pracující. Už tehdy uvažoval, že bude studovat teologii. Kádrovák v Domácích potřebách si zpočátku myslel, že jde o geologii, a slíbil podporu, pak se ale Sassmann dočkal i opovržení.

„Dali mi tvrdě najevo, že si prý hřáli hada na prsou. Protože žadatel musel mít schválení i od okresu a kraje, neměl jsem šanci. Pak mi známý poradil, abych se přestěhoval jinam. Tak jsem šel dělat sanitáře na oddělení těžkých popálenin v Brně. Napočtvrté mě na bohosloveckou fakultu v Litoměřicích přijali,” bilancuje svou cestu ke kněžství.

Do cesty mu vstoupila Alena

Začínal jako kaplan na Strakonicku, působil také v Katovicích, kde mu do životní cesty vstoupila o dvanáct let mladší dívka Alena. „Nechtěl jsem ztratit své povolání, nakonec jsem našel své místo v církvi starokatolické a manželka byla léta mou pastorační asistentkou,” dodává.

Vychovávají spolu tři děti. Téměř dvacetiletá dcera Maruška studuje obor cestovního ruchu na vysoké škole, syn Vojta zase počítače a nejmladší Ondra chce být jednou truhlářem. Manželka nyní pracuje jako pečovatelka v bechyňském Domově seniorů.

Ke vzniku knih s názvem Kořeny paradoxně pomohla náhoda. „Před pár lety přijel Filip Černý z českobudějovického rozhlasu k nám do Tábora natáčet o naší církevní pečovatelské činnosti. Zmínil jsem se, že se zabývám pátráním po kořenech rodin a dějinách obcí. Pak už byl jen krok k prvnímu dílu pořadu Kořeny. Natočili jsme jich celkem 275,” vzpomíná a společně si prohlížíme i knižní podobu vydávanou nakladatelstvím Karmášek. Má pořadové číslo 4.

„Díky Miloslavovi Vlkovi se mi podařilo jako mladíkovi rod Sassmannů vypátrat do roku 1620, kdy předci tohoto jména přišli na Novohradsko. Údajně dorazili s hrabětem Buquoyem z Belgie. Chtěl jsem jít dál, začal jsem se proto soukromě učit latinu,” přibližuje začátky.

Vrtalo mu ale hlavou, že se onen první nálezový prapředek jmenoval typicky česky Václav. Nakonec během let zjistil, že na Sassmanna přejmenovali úředníci předka Sazymu, který se na Novohradsko

Autor Kořenů Alois Sassmann má více předků v Čechách než na jižní Moravě. I proto si občas pivo dá rád. V Masných krámech ho také ochutnal.

Foto: Slavomír Kubeš, MAFRA

přestěhoval z Třebońska, z vesnice Hrdlořezy. Za jeho pátráním byly nekonečné hodiny, které proseděl nad urbáři, gruntovními (pozemkovými) knihami a matrikami.

Sliny poslal do Texasu

„Pocit, když jsem v létě 1983 držel v archivu v ruce sirotčí knihu třeboňského panství a v ní důkaz o původu našeho rodu, pochopil jen člověk, který má podobného koníčka,” světuje se. A žena nejstaršího předka jeho rodu, Šimona Sazymy (zemřel roku 1616), se jmenovala Alena.

Ale ani tento důkaz z roku 1611

SERIÁL

Na ležáku v Masných krámech...

s Aloisem Sassmannem. **Příště se setkáte s Josefem Lazarem,** který se svým badatelským týmem z Ústavu nanobiologie a strukturní biologie Centra výzkumu globální změny Akademie věd ČR a Jihočeské univerzity vyvinul nový druh optického mikroskopu.

mu nestačil. Využil před třemi lety možnosti účastnit se projektu, kdy se pomocí odebraných slin laboratorů v americkém Texasu hledali geneticky příbuzní jedinci. „Za tři tisíčovky jsem se dozvěděl, že nejvíce shodných genetických markerů mám s anglickým korzárem Franci- sem Drakem a podle mapy výskytu mám své kořeny na severu Evropy. A moje žena je zase potomkem španělských Keltů,” vykládá energeticky. Přiznává, že léty se z jeho genealogického koníčka stala pořádná kobyla. Díky ní se však setkal s mnoha lidmi.

Díky webovým stránkám navá-

VIZITKA

Alois Sassmann (53 let)

Autor už čtyř dílů genealogicko-místopisných knih Kořeny. Toužil po dráze knihovníka, ale i **kvůli ministrůvni v kostele se mohl vyučit v Českých Budějovicích jen prodávčem elektro.** Po maturitě si čtyřikrát podával přihlášku na bohosloveckou fakultu, uspěl až poté, co se přestěhoval do Brna. **Na kněze byl vysvěcen v roce 1990,** za nějaký čas potkal nynější ženu Alenu a přestoupil do starokatolické církve, která umožňuje svým kněžím žít rodinným životem. **Žije v Malšicích na Tábořsku i s dětmi Maruškou (19), Vojtou (18) a Ondrou (12).** Kromě své profese duchovního pátrá ve volném čase po historii rodů, **vyučuje hru na kytaru, sbírá známky s křesťanskými motivy a obdivuje betlémy.** Je rovněž členem Českého sdružení přátel betlémů.

DOTAZNÍK

Co vám udělalo v poslední době největší radost?

„Jsem horlivý sběratel poštovních známek s vánočními motivy. Ze Švédska mi teď přišel dopis s celou vylepenou sérií. A pořad mi ji pochopitelně dělájí naše děti. Třeba loňská maturita dcery.“

Co vás naopak zase nejvíce rozčílilo?

„Že Česká pošta k Vánocům vůbec žádnou sérii známek nevydala. Taky mě mrzí taková blbá nálada mezi lidmi, kterou jako duchovní při rozhovorech s nimi vnímám.“

Jaké máte plány na nejbližší období?

„Své knihy Kořeny považují taky za své děti. Už na svět přišly čtyři, vypadá to, že by se mohla narodit letos i pátá. Těším se moc i na setkávání se s lidmi, třeba i při besedách v obcích, kam mne zvou na přednášky o historii, ale témata se vždy rozšíří, třeba na povídání o duchovních otázkách, jako je hodnota rodiny a podobně.“

Mirka Nezvalová

Vaším objektivem Miloslav Kusbach fotil příchod nového roku v Českých Budějovicích a na Srubci. Snímky uložil na server rajce.idnes.cz, odkud vybrané fotografie pravidelně zveřejňujeme v jihočeské příloze MF DNES

Pestrobarevná půlnoční obloha Českobudějovická radnice oficiální silvestrovský ani novoroční ohňostroj nepořádala, ale lidé si ho udělali sami. Na snímcích jsou záběry z krajského města a Srubce.

Foto: Miloslav Kusbach (jcechy.rajce.idnes.cz)

